

Της αγάπης αίματα με πορφύρωσαν
και χαρές ανείδωτες με σκιάσανε
οξειδώθηκα μες στη νοτιά των ανθρώπων
μακρινή μητέρα ρόδο μου αμάραντο

Στ' ανοιχτά του πελάγου με καρτέρεσαν
Με μπομπάρδες τρικάταρτες και μου ρίξανε
αμαρτία μου να `χα κι εγώ μιαν αγάπη
μακρινή μητέρα ρόδο μου αμάραντο

Τον Ιούλιο κάποτε μισανοίξανε
τα μεγάλα μάτια της μες στα σπλάχνα μου
την παρθένα ζωή μια στιγμή να φωτίσουν
μακρινή μητέρα ρόδο μου αμάραντο